

BOHU STAČÍ JEDEN ČLOVEK A BUDE KONAT'

"...lebo je verný ten, ktorý zaslúbil." (Žid.10.23)

"Boh potrebuje oddaných ľudí, stačí mu jeden človek a bude konať i tu v Rožňave."

Týmito slovami začalo po nádherne znejúcich chválach pastorovo kázanie na misijnom ťažení v Rožňave večer 25.10.2007 v sále Umeleckej školy. Opäť po roku sme sem došli, aby sme potešili našich súrodencov v

Kristu, našom Pánovi, aj na ich pôde, priniesli nový duchovný pokrm pre ľudí i pre tých, ktorých oslovili okolo seba a pozvali stráviť jeden úžasný večer v prítomnosti jediného mocného, živého Boha. Možno sa Vám už hneď na začiatok zdá, že tých „jedničiek“ /jeden človek, jediný Boh, jeden večer/ je už v úvode dáko viac, ale v ďalšom

texte uvidíte, že majú svoj význam. V duchu potreby jedného, Bohu verného človeka, sa niesla kázeň celého večera. Pastor svojimi slovami povzbudzoval ľudí na to, aby verili Bohu, nášmu Stvoriteľovi a mali za Verného toho, ktorý zaslúbil, lebo On je verný! /Žid.10.23/ a načúvali Mu, lebo On, Všemohúci, ich naplní svojou láskou. Bohu stačí jeden, Jemu verný a oddaný človek, a už môže na zemi konať. Môže stavať svoj Dom tu na zemi, ba aj tu v Rožňave. Tak, ako Mu v tých časoch stačil jeden jediný Nehemiáš, ktorý i keď mal perfektné postavenie /bol kráľovým miláčikom/, predsa sa vypýtal, vidiac, v akom stave je Jeruzalem, ba dokonca i zaplakal, keď sa dozvedel o zbúranom Jeruzaleme. /Neh.1.4; 1.11/ Ale on, jeden Nehemiáš mal srdce

pre Boha a pre Božie veci, mal oči, ktorými videl do budúcnosti, a preto Boh mohol konať a Jeruzalem bol vystavený. I napriek rôznym Sanballatom, Tobiášom a Gešemom /Neh.2.10; 2.19/, ktorí boli a stále aj budú, aby pohrdali Božím cieľom, nech sa menujú akokoľvek. Stavba Domu Božieho i zborov chodí s takými ťažkosťami, ale i pre nás platí to slovo, ktoré platilo v dobe Nehemiášovej:

„Bôh nebies je to, ktorý nám dá, aby sa nám to podarilo, a my, jeho služobníci, vstaneme a vystavíme.“ /Neh.2.20/

Len pokladajme Boha vždy za verného aj keď budú nami všetci pohrdáť, choďme cez to, lebo *„...je verný ten, ktorý zaslúbil.“* /Žid.10.23/

I keď si myslíme, že sme všetko už zameškali, napr. stavbu úspešnej

firmy, uzdravenie, ..., ale ak budeme nášho jediného Boha považovať za Verného, dostaneme všetko. Volajme K Nemu a On sa ohlási a sláskou dá. /Jer.33.3/ Abrahám a Sára už boli mimo času veku, ale považujúc za verného Toho, ktorý zaslúbil, dostali syna. Priblížme sa k Bohu a On sa priblíži k nám, a poddajme sa Mu, vzopruť sa tomu zlému, ktorý tak od nás utečie /Jak. 4.7/ a keď bude z nás hoci len jeden jediný človek oddaný verne Bohu, Boh bude môcť konať i v Rožňave i v Košiciach i kdekoľvek inde na zemi, Hallelujah!

Tieto povzbudivé slová sme počuli všetci, my, ktorí sme prišli z Košíc aj tí „skalní“ v Rožňave. A ešte niekto počul. Jedna pani, ktorá tu bola viac-menej pracovne, pani z vrátnice Umeleckej školy. Počúvala za dverami, rozhodla sa pre Ježiša

a prijala Ho za svojho Pána a Spasiteľa. Neskôr sme sa od nášho brata Róberta z Rožňavy dozvedeli, že vydala doma svedectvo o tom, že dovtedy nedokázala odpustiť tým, ktorí jej nerobili dobre, ba ani sa tešiť a teraz už to všetko dokáže, hallelujah! Viacerí si v ten večer odniesli so sebou domov aj zázrak od nášho Pána v podobe uzdravenia žalúdka /sestra Edita/, brat Ľuboš bol uzdravený z kašľania, sestra Ivona zas zažila odpustenie a posilnenie celého tela. A za to všetko patrí chvála a vďaka len a len nášmu jedinému Bohu na veky. Hallelujah!

Ing. Oľivia Illárová